

dels att böterna för förbrytelse eller öfverträdelse af författningen fördubblas mot hvad nu varande författning i hvarje fall bestämmer, samt att särskildt ansvar stadgas för den, som öfverlåter sin utskänkingsrätt på annan person, hvarom nu gällande författning saknar bestämmelse.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1876.

J. Smedberg.

N:o 10.

Af Herr J. Smedberg: Angående förändring i gällande stadganden, rörande prestval samt val af folkskolelärare, klockare, organist och annan kyrkobetjening.

Det allmänna missnöjet med nu gällande bestämmelser angående röstberäkningssätt vid prestval äfvensom vid tillsättande af folkskolelärare, organister, klockare och annan kyrkobetjening, är icke någon nyhet. Redan för tio år sedan beslöto Rikets dåvarande Ständer, att hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om förändrade stadganden i afseende på tillsättande af berörde embets- och tjenstemän, på sätt Rikets Ständers underdåniga skrifvelse den 18 Juni 1866 innehåller, och vid flera riksdagar derefter hafva förslag blifvit väckta om ändringar i nu bestående orimliga och orättvisa föreskrifter derutinnan, utan att vederbörande ännu lyssnat till folkets rättmätiga anspråk. Då emellertid dessa anspråk, stödjande sig på det allmänna rättsmedvetandet och en lika allmän folkopinion, icke längre kunna tillbakavisas, får jag ånyo påkalla Riksdagens medverkan för att få denna frågas lösning snart förverkligad, hvarvid jag anser

öfverflödigt att ånyo upprepa de skäl, som äro talande för en förändring i berörda hänseende, utan hänvisar till de motiver, som Rikets Ständer uti ofvanberörda underdåniga skrifvelse framhållit; dock att den af Rikets Ständer tillstyrkta vidsträcktare rösträtt för ordförande i skolor vid val af folkskolelärare måtte inskränkas derhän, att ordföranden, utom den rösträtt han lika som andra medlemmar i församlingen eger, må i det fall, då rösterna blifva lika delade emellan tvänne eller trenne å förslaget uppförde sökande, ega afgöranderätt hvilken som till tjensten skall utnämnas. På grund häraf får jag i hufvudsaklig öfverensstämmelse med Rikets Ständers här ofvan omnämnda förslag föreslå Riksdagen att hos Kongl. Maj:t anhålla,

dels att Kongl. Maj:t tacktes, med ändring af Kongl. förordningen om prestval den 1 April 1843, i nåder förordna, att rösträtt vid dylikt val, så väl för jordbruks- som andra fastigheter, hvilkas innehafvande enligt ofvannämnda förordning berättigar till deltagande i valet, skall utgöras efter fastigheternas taxeringsvärde och de samma i enlighet dermed åsatta fyrktal;

dels att, med ändring af gällande stadganden angående val af folkskolelärare, klockare, organist och annan kyrkobetjening, i nåder förordnas, att dessa tjänstemän och betjente, skola sedan förslag blifvit af kyrkoherden — eller angående skollärare af skolorädet — upprättadt, af honom och församlingen gemensamt väljas samt rösterna dervid beräknas på sätt i Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kyrkostämma samt kyrko- och skolorädet finnes stadgadt; dock att der rösterna falla lika på olika personer, den skall till befattningen nämnas, som erhållit kyrkoherdens eller skolorädsordförandens votum.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1876.

J. Smedberg.

Tillägg:

Såsom alternativ till förslaget om deltagande uti och röstberäkning vid prestval får jag föreslå:

att en hvar, som deltagar i presterskapets aflöning skall ega rösträtt vid prestval, dervid rösterna beräknas efter lönebidraget med en röst för hvarje en kronas afgift till presterskapets aflöning.

Som ofvan.

J. Smedberg.

N:o 11.

Af Herr Anders August Andersson: Om beviljande af ett förslagsanslag till bestridande af exercis-ammunition vid Kongl. Andra Lifgrenadier-regementet.

Ehuru Stats-Utskottet i dess betänkande N:o 35 afstyrkte min motion, angående anslag till bestridande af exercis-ammunition vid de regementen, der nämnde utgift drabba de rustande sjelfva; och ehuru båda Kamrarna vid 1869 års riksdag lemnade sitt bifall till nämnda afstyrkande, tager jag mig dock friheten ånyo väcka samma förslag, under förhoppning att denna min motion må vinna berättigadt afseende.

Jag motiverade min motion N:o 178 vid 1869 års riksdag dermed att summans obetydlighet på hvarje rusthåll förorsakade mera besvär och olägenheter för de rustande än hela uppbördens värde. Man hade då icke belastats med högre utgifter än mellan 9 öre och 1 Krona 26 öre; men sedan dess hafva tiderna så förändrats att sista uppbörden för 1874 års ammunition vid Kongl. Andra Lifgrenadier-regementet utgjorde